

prima instanță: S. Lazari
instanța de apel: A. Panov, A. Nogai, V. Brașoveanu

dosarul nr. 2rac-481/15

Î N C H E I E R E

23 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu
Judecătorii: Iuliana Oprea, Iurie Bejenaru,

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de reprezentantul Gheorghe Covaliu în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Lemfabric”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societate cu Răspundere Limitată „Veromax-Impex” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Lemfabric” cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de reprezentantul Gheorghe Covaliu în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Lemfabric”, fiind menținută fără modificări hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 19 ianuarie 2015,

c o n s t a t ă :

La 06 februarie 2010 SRL „Veromax-Impex” a depus cerere de chemare în Judecătoria Economică de Circumscripție Chișinău către SRL „Lemfabric”, solicitînd încasarea din contul SRL „Lemfabric” a datoriei acumulate conform contractului de antrepriză încheiat.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 18 iunie 2009 SRL „Lemfabric” a încheiat cu SRL „Veromax-Impex” un contract de antrepriză nr. 10/09, prin care SRL „Veromax-Impex” s-a obligat să execute anumite lucrări. În luna octombrie 2009, părțile au semnat procesul-verbal de recepție al lucrărilor executate, costul cărora a fost estimat la suma de 136 641 lei.

Ulterior, SRL „Lemfabric” a achitat suma de 40 000 lei, datoria rămasă constituind suma de 96 641 lei. Din motiv că, pîrîtul nu a reacționat la reclamațiile expediate în adresa lui și nu a achitat datoria acumulată, reclamantul s-a adresat cu cerere în instanță de judecată.

Solicită reclamantul, admiterea acțiunii, încasarea datoriei rămase conform contractului de antrepriză în mărime de 96 641 lei, a penalității în mărime de 4 137,86 lei, achitate din vina pîrîtului la rambursarea creditului primit, încasarea dobînzii de întîrziere în suma de 2 727,13 lei și a cheltuielilor de judecată suportate la judecarea pricinii.

La 11 iunie 2010 SRL „Veromax-Impex” a adresat instanței cererea de concretizare a cerințelor sale, prin care suma datoriei a fost micșorată până la 36 641 lei.

Ulterior, la 22 octombrie 2010 și 08 februarie 2011 reclamantul a mai prezentat cererii de concretizare a cerințelor sale, prin care a majorat suma penalității și dobânzii de întârziere solicitate.

În urma verificării efectuate de Inspekția de Stat în Construcții au fost depistate majorări nejustificate a volumului lucrărilor efectuate de reclamant, în sumă totală de 104 140 lei, fapt confirmat în procesul verbal nr. 18 din 09 martie 2011. Totodată s-a stabilit costul total al lucrărilor efectuate de către antreprenorul general - SRL „Lemfabric”, la obiectul „Casa-muzeu ”Casa Mare”, care constituie suma de 32 500 lei (f. d. 181-183).

Prin hotărîrea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 19 ianuarie 2015, a fost admisă parțial acțiunea depusă de SRL „Veromax-Impex”.

S-a dispus încasarea în beneficiul SRL „Veromax-Impex” din contul SRL „Lemfabric” ca compensare a datoriei acumulate suma de 36 641 lei, dobînda de întârziere în mărime de 10 348,80 lei, și taxa de stat în sumă de 1 959,20 lei. În total suma de 48 949 lei.

În rest acțiunea a fost respinsă.

Prin hotărîrea suplimentară a Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 27 februarie 2015, s-a încasat din contul SRL „Lemfabric” în beneficiul SRL „Veromax-Impex”, ca compensare a cheltuielilor suportate pentru asistența juridică suma de 5 000 lei.

La 18 februarie 2015 SRL „Lemfabric” a declarat apel împotriva hotărîrii primei instanțe din 19 ianuarie 2015 și a hotărîrii suplimentare din 27 februarie 2015, solicitînd admiterea apelului, casarea hotărîrii primei instanțe și a hotărîrii suplimentare, cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2015, a fost respins apelul declarat de SRL „Lemfabric” cu menținerea hotărîrii Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 19 ianuarie 2015 și a hotărîrii suplimentare din 27 februarie 2015.

La adoptarea soluției sale instanța de apel a menționat că, prima instanța a determinat și a aplicat corect normele de drept material, fiind corect constatate și elucidate circumstanțele acestei cauze. Probelor prezentate s-a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar soluția primei instanțe este una legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale ale participanților la proces.

Astfel, s-a stabilit că, la 18 iunie 2009 între SRL „Lemfabric” și SRL „Veromax-Impex” a fost încheiat contractul de antrepriză nr. nr. 10/09, prin care SRL „Veromax-Impex” s-a obligat să efectueze anumite lucrări de construcție cu cost total de 136 641 lei.

De asemenea s-a reținut că, prin procesul-verbal de recepție finală a lucrărilor executate, semnat de reprezentanții ambelor părți în octombrie 2009, s-a confirmat efectuarea de către SRL „Veromax-Impex” a lucrărilor de construcție cu cost total de 136 641 lei. Ulterior, au fost achitate sumele de 40 000 lei și 60 000 lei, datoria constituind 36 641 lei.

Instanța de apel a mai reținut că, de către Inspekția de Stat în Construcții în urma verificării efectuate au fost depistate majorări nejustificate a volumului lucrărilor efectuate de reclamant, în sumă totală de 104 140 lei, indicat în procesul verbal nr. 18 din 09 martie 2011. Tot în procesul-verbal nominalizat este indicat că, costul total al

lucrărilor efectuate de către antreprenorul general - SRL „Lemfabric”, la obiectul „Casa-muzeu ”Casa Mare”, constituie suma de 32 500 lei (f. d. 181-183).

Menționează instanța de apel că, în conformitate cu Regulamentul privind exercitarea controlului asupra utilizării investițiilor publice în construcții, Anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului RM cu privire la controlul de stat al calității în construcții, nr. 360 din 25.06.1996 și anume pct. 31 din Regulamentul indicat, după expirarea termenului prevăzut la punctele 29 și 30 rezultatele controlului se consideră acceptate și se prezintă șefului Inspecției de Stat în construcții spre aprobare. Pct. 32 stabilește expres că, documentele de control se aprobă într-un termen de două săptămâni de la expirarea termenului de cinci zile, prevăzut antreprenorului (investitorului) pentru contestarea lor. În contradicție cu pct. 31 și 32 din Regulament, procesul-verbal nr. 18 din 09.03.2011 nu a fost aprobat de către șeful Inspecției de Stat în Construcții. Pct. 34 alin. (1) din Regulament stabilește expres că, după aprobarea procesului-verbal de control șeful Inspecției de Stat în construcții adoptă, în cazul depistării exagerărilor volumelor și valorii lucrărilor executate, decizia privind încasarea la bugetul de stat a sumelor obținute de antreprenor nelegitim de la exagerarea volumelor și a valorii lucrărilor executate. Pct. 34 alin. (2) stabilește că, decizia și documentele de control aprobate se expediază Inspectoratului Fiscal de Stat Teritorial de reședință a organizației de antrepriză care efectuează încasarea, Ministerului Finanțelor, organelor financiare pentru reducerea mărimii investițiilor de la bugetul de stat sau de la cele locale și investitorului. Pct. 34 alin. (3) din Regulament de asemenea expres stabilește că, concomitent cu încasarea sumelor (venitului) obținute nelegitim, de la organizația de antrepriză se percepe o amendă în aceiași mărime, indiferent de starea ei financiară și relațiile reciproce cu bugetul.

Raportând la caz normele legale susmenționate, instanța de apel a reținut că, de către șeful Inspecției de Stat în Construcții nu a fost adoptată careva decizie de încasare la bugetul de stat a sumelor obținute de antreprenor nelegitim de la exagerarea volumelor și a valorii lucrărilor executate, ori de încasare a amendei cuvenite, în urma exagerărilor depistate prin procesul-verbal nr. 18 din 09.03.2011, iar organelor fiscale teritorial competente nu au fost expediate deciziile adoptate și documentele de control pentru executarea lor.

Prin urmare, instanța de apel a considerat corect că, instanța de fond a reținut faptul că, în lipsa deciziei șefului Inspecției de Stat în Construcții, nu poate fi confirmată existența exagerărilor de volume, pe care o invocă apelantul.

Totodată, instanța de apel a reținut că, prin încheierea din 08.07.2011 instanța de judecată a dispus efectuarea unei expertize pentru determinarea volumului lucrărilor efectuate în realitate de către reclamant și verificarea corespunderii acestor lucrări cu condițiile contractului de antrepriză și conținutul procesului-verbal de recepție a lucrărilor, semnat de părți, însă, potrivit raportului de expertiză nr. 1863 din 22.10.2013 este indicat că, de către experți nu pot fi confirmate sau respinse măsura (volumul) lucrărilor indicate în procesul-verbal de recepție a lucrărilor executate deoarece experții nu au făcut cercetări la perioada efectuării acestor lucrări, nici în privința arborilor și arbuștilor defrișați, nici în privința volumului și greutateii solului și încărcăturilor transportate de pe terenul unde lucrările au fost efectuate (f.d. 164-167).

Instanța de apel nu a reținut nici argumentul SRL „Lemfabric” cu privire la faptul că, procesul verbal al Inspecției de Stat în Construcții nu a fost contestat, or, potrivit,

pct. 28-30 din Regulamentul menționat mai sus, pot prezenta obiecții și explicații doar investitorul și antreprenorul. Or, SRL „Veromax-Impex” a avut calitatea de subantreprenor al antreprenorului general SRL „Lemfabric”.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că, SRL „Lemfabric” prin referința depusă a recunoscut suma datoriei în mărime de 36 641 lei (f.d.83), astfel, instanța de fond corect a dispus încasarea în beneficiul SRL „Veromax-Impex” a datoriei în mărime de 36 641 lei.

În acest context, prin prisma prevederilor art. 619 alin. (1) Cod civil stabilește expres că, obligațiilor pecuniare li se aplică dobânzi de întârziere pe perioada întârzierii, instanța de apel a concluzionat că, instanța de fond corect a dispus și încasarea în beneficiul reclamantului și a dobânzii de întârziere, în sumă de 10 348,80 lei.

La 09 noiembrie 2015 reprezentantul Gheorghe Covaliu în interesele SRL „Lemfabric” a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2015, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii, a mai solicitat încasarea cheltuielilor de judecată din contul intimatului.

În motivarea recursului s-a invocat că, atât prima instanță cât și instanța de apel au aplicat eronat prevederile Regulamentul privind exercitarea controlului asupra utilizării investițiilor publice în construcții, Anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului RM cu privire la controlul de stat al calității în construcții, nr. 360 din 25.06.1996, iar constatările asupra pricinii contravin cu circumstanțele constatate în cadrul ședințelor de judecată.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către reprezentantul Gheorghe Covaliu în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Lemfabric”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizând actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurentului se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recursul declarat de către reprezentantul Gheorghe Covaliu în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Lemfabric”, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atât în prima instanță cât și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către reprezentantul Gheorghe Covaliu în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Lemfabric” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către reprezentantul Gheorghe Covaliu în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Lemfabric” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul:

Iulia Sîrcu

Judecătorii:

Iuliana Oprea

Iurie Bejenaru